

Comentariu realizat de pastorul Alejandro Bullon

STUDIUL 2

AVRAAM PRIMUL MISIONAR

Buna dragul meu!

In studiul din acesta saptamana vom urmari cinci aspecte ale temei propuse:

1. Chemarea lui Avram
2. Marturia data de Avraam inaintea regilor
3. Avraam exemplu de credinta
4. Avraam peregrinul a carui caracter se dezvolta in timpul peregrinarii sale
5. Avraam misionar in propia sa casa

1. Atunci cand Avram a primit chemarea divina, traia in cetatea Ur din Caldea. Acest oras se undeva pe teritorio Irakului de astazi. De ce l-a chemat Dumnezeu ca sa iasa din Ur? Mai inainte, ar trebui sa stim ca Avraam a ajuns sa locuiasca in aceasta cetate dupa marea incurcatura a limbilor produsa la Babel. In acea epoca idolatria aproape ajunsese universala. In acel timp in Mesopotamia unde era localizata cetatea Ur, se venera o multime de zei. Cea mai populara in Ur era zeul lunii. Avraam a crescut in aceasta atmosfera de superstitie si paganism. Desi familia tatalui sau conservase intr-o oarecare masura cunostinta si inchinarea la adevaratul Dumnezeu cedase putin cate putin influentei seducatoare ce o inconjurau. De ce am povestit toate acestea? Pentru ca mai tarziu Iosua avea sa confirme toate aceste lucruri in Iosua 24,2-3:

²*Iosua a zis întregului popor: "Așa vorbește Domnul, Dumnezeul lui Israel: „Părinții voștri Terah, tatăl lui Avraam și tatăl lui Nahor, locuiau în vechime de cealaltă parte a Râului (Eufrat); și slujeau altor dumnezei.*

³*Eu am luat pe tatăl vostru Avraam din cealaltă parte a Râului, și l-am purtat prin toată țara Canaanului; i-am înmulțit sămânța, și i-am dat pe Isaac.*

Iti dai seama ca Terah tatalui lui Avram si Nahor care locuiau pe celalalt mal al Eufratului se inchinau la alti dumnezei? Si cu toate acestea in ciuda idolatriei umane, Dumnezeu mereu a avut o ramasita credincioasa. De exemplu: Adam, Set, Enoh, Matusalem, Noe, Sem, intr-o linie genealogica neintrerupta au transmis din generatie in generatie mesajul adevarului, iar fiul lui Terah- Avram, a devenit mostenitorul acestor adevaruri. El traia inconjurat de idolatrie, dar traia in credinciosie fata de Dumnezeu. Era credincios in ciuda coruptiei din jurul sau mentinand curata inchinarea sa fata de Dumnezeu. In acest context Avram primeste chemarea de a iesi din cetatea sa. Geneza 12,1-4:

¹*Domnul zisese lui Avram: "Ieși din țara ta, din rudenia ta, și din casa tatălui tău, și vino în țara pe care ți-o voi arăta.*

²*Voi face din tine un neam mare, și te voi binecuvânta; îți voi face un nume mare, și vei fi o binecuvântare.*

³*Voi binecuvânta pe cei ce te vor binecuvânta, și voi blestema pe cei ce te vor blestema; și toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine.*

⁴*Avram a plecat, cum îi spusese Domnul, și a plecat și Lot împreună cu el. Avram avea șaptezeci și cinci de ani, când a ieșit din Haran.*

În acest pasaj întâlnim unele detalii foarte interesante. Dumnezeu cere lui Avram să întrerupă relațiile sale familiare, sociale și religioase și să plece spre o țară necunoscută, încrezându-se numai în făgăduința divină. În aparență acestei persoane nu îi lipsea aproape nimic. Se înțelege că era un posesor al unei averi destul de mari. El era crescător de oi iar turma se mărea tot mai mult. De ce trebuia să își parasească comoditățile? Pentru că planul divin avea în vedere conservarea unui continuator credincios în ceea ce privește închinarea la adevăratul Dumnezeu. Din samanta lui Avraam avea să apară mai târziu avea să apară Mesia cel promis.

În alta ordine de idei, Dumnezeu avea pentru Avram un loc cu mult mai bun decât el nu a putut să înțeleagă aceasta de la început.

Știi dragul meu, Dumnezeu are mereu pentru tine un loc mai bun, de aceea fă și tu ca și Avram, ieși din locul în care ai crescut și du-te acolo unde El te conduce prin învățăturile și Cuvântul Său. Dumnezeu nu te va îndruma niciodată spre locul în care Harul Său nu te poate ajunge. Nu te teme să îl ascuți, și ia cu tine pe toți aceia care te pot însoți să după cum Avram a luat pe Lot cu sine.

Atunci când au avut de ales unde să se stabilească, Lot a ales câmpia frumoasă și bine udată, pe când Avraam a preferat să rămână pe dealurile inconjurătoare puțin la mai distanță de cetățile păgâne din câmpie. În final s-a dovedit că alegerea lui Lot nu a fost cea mai bună pentru că influența nefastă a paganismului a reușit să îi acapareze familia, iar consecințele nu au întârziat să se vadă și au fost fatale. Mai întâi el și toată familia sa împreună cu averile lor au căzut pradă de război într-o confruntare dintre regii diferitelor cetăți. Auzind această veste tristă, Avraam nu a stat pe gânduri ci imediat a ieșit să îl salveze pe Lot și pe familia lui. A înarmat o parte dintre oamenii săi iar într-o noapte a navalit fără de veste asupra pradatorilor și i-a învins. A eliberat pe prizonieri și a recuperat prazile de război, fără însă a-și însuși nimic din ele. Astfel s-a demonstrat credința în acțiunile de vitejie din luptă, cât și în onestitatea manifestată în a nu-și însuși ceea ce nu îi aparținea. Credința înseamnă curaj, bravură, dar în același timp înseamnă dreptate și echilibru. Fără îndoială că regii participanți au rămas impresionați de atitudinea lui Avraam. Credința nu este un aspect al vieții care se manifestă numai în biserică în timpul serviciului divin. Adevărata credință se vede în faptele vieții de fiecare zi și mai ales în felul în care un creștin se relatează cu ceilalți: familie, prieteni, vecini, colegi.

În cea de a treia parte a acestui studiu îl vedem pe Avraam ca pe un exemplu de credință. Credința nu este un patrimoniu al Noului Testament, decât acesta vorbește mai mult despre această temă dar Noul Testament se construiește pe temelie Vechiului Testament. Pavel, autorul Epistolei spune în Evrei 11,8:

⁸*Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc, pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat, și a plecat fără să știe unde se duce.*

Aceasta este cea dintâi caracteristică a misionarilor: ei sunt oameni ai credinței și de aceea ascultă chemarea divină, fără să întrebe măcar încotro vor merge. Nu se gândesc la interesele personale, la facilitățile pe care le vor avea sau nu, ci pur și simplu “se duc”. Acest lucru nu este ceva natural pentru ființa umană. Nimeni nu pleacă pur și simplu pentru că Dumnezeu îl cheamă. Se duce o luptă interioară pentru a afla dacă într-adevăr Dumnezeu este cel care cheamă. Există acea teamă de a greși, frica instinctivă de necunoscut. Așa că pot exista mulți factor care pot

impiedica pe cineva sa asculte chemarea Divina. Textul spune “*Cand Dumnezeu ii zisese... nu cand Domnul ii zicea*”. Aici gasim ceva la care trebuie sa meditam. Cand Domnul la chemat pe Avraam, el se afla in Haran. Ce facea el acolo? Diaconul Stefan ne raspunde la aceasta intrebare, prin ceea ce spune in Faptele Apostolilor 7,2.3:

²*Ștefan a răspuns: "Fraților și părinților, ascultați! Dumnezeul slavei S-a arătat părintelui nostru Avraam, când era în Mesopotamia, înainte ca să se așeze în Haran.*

³*Și i-a zis: „Ieși din țara ta și din familia ta, și du-te în țara, pe care ți-o voi arăta.”*

Deci, ce cauta Avraam in Haran? La ceva ani distanta dupa ce iesise din Ur, nu il chemase Dumnezeu pentru a merge in Canaan? Atunci ce facea el in Haran?

Aici gasim o lectie pe care trebuie s-o invatam. Avraam este considerat tatal credinciosilor, dar el nu a ajuns la acest stadiu. De exemplu: de credinta de la o zi la alta, a trebuit sa treaca printr-un proces de crestere. La inceput a oscilat. E adevarat ca a ascultat si a iesit in Ur, dar n-a mers decat pana in Haran. In final a ajuns unde dorea Dumnezeu, dar nu a tinut drumul direct pana acolo.

Aceasta vrea sa ne spuna ca indoielile care apar din cand in cand in viata unui misionar sunt parte din procesul cresterii sale. Asa ca nu trebuie sa ne descurajam, ci trebuie sa continuam crezand in Dumnezeu in ciuda temerilor care pot aparea si numai asa vom putea fi siguri ca vom ajunge la gloriosul nostru destin.

Un alt gand cu privire la viata de credinta il gasim in Evrei 11,9-10:

⁹*Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe.*

¹⁰*Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.*

Avraam nu a pierdut niciodata din vedere tinta sa. Aceasta era ajungerea in tara promisa. A pastrat mereu proaspata viziunea destinatiei sale. Prin locurile in care trecea nu era mai mult decat un pelerin, strain care locuia mereu in corturi pentru ca avea mereu in minte cetatea si tara spre care se indrepta, al carui arhitect si constructor era Domnul.

In continuare vom vedea alte aspecte ale vietii de misionar din experientele barbatilor si femeilor relatate in Evrei 11. Evrei 11,17-18:

⁷*Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau, și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea, el a osândit lumea, și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință.*

⁸*Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc, pe care avea să-L ia ca moștenire, a ascultat, și a plecat fără să știe unde se duce.*

Eu cred ca acesta a fost punctul culminant al experientei sale de credinta. Poti sa iti imaginezi ca acest Avraam despre care se vorbeste in aceste versete este acelasi care iesise din Ur si s-a oprit un timp osciland in Haran? Poti crede ca acest Avraam, care ajunsese sa il asculte pe Dumnezeu pana la cele mai profunde consecinte, este acelasi om fricos care aproape ca l-a

facut pe faraonul Egiptului sa cada in pacat spunand ca Sara era sora lui? Asa stau lucrurile in imparatia lui Dumnezeu. Tot ceea ce la inceput pare mic, neînsemnat, fara valoare, putin cate putin creste si aceasta datorita traiirii zilnice cu Isus. De aceea nu trebuie sa ne descurajam din cauza unei caderi. Caderea nu este o virtute, dar nici nu este punctul final al povestii! Daca ar fi fost asa, Avraam nu ar fi ajuns niciodata sa fie tatal credintei si al credinciosilor. Viata de credinta este una de continua crestere si invatare. Viata lui Avraam a fost una de continua calatorie, era un pelerin, nomad, care mergea catre tinta propusa de Dumnezeu. Dar in timp ce calatorea invata lectie dupa lectie.

Fiecare cultura este o lume, are stilul sau propriu de vestimentatie, hrana, de venerare a lui Dumnezeu. Cine niciodata nu si-a parasit tara sau locul natal are o viziune limitata cu privire la lume si viata. Dragul meu, lumea nu inseamna casa in care ai crescut, orasul sau tara natala. Nu! Lumea inseamna multimea de oameni care traiesc in toate colturile pamantului in culturile lor si practicand obiceiurile lor. Ei nu traiesc si nu mananca ca si tine, nu se imbraca ca si tine, nu canta la aceleasi instrumente ca si tine, si totosi ei toti sunt copiii pretiosi ai lui Dumnezeu, la fel de iubiti ca si tine. Dar acest lucru nu il poti invata daca nu mergi sa traiesti si tu in alte locuri. De exemplu:

Avraam a invatat in Sihem ca nu era singur. Acolo Dumnezeu i s-a aratat inca o data pentru a intari fagaduinta facuta.

In experienta salvarii lui Lot Avraam a avut ocazia sa il intalneasca pe Melhisedec si acolo a invatat ca trebuie sa ii intoarca lui Dumnezeu a zecea parte.

La stejarii lui Mamre a invatat ca Dumnezeu intotdeauna implineste tot ceea ce promite, ca nu este prapastie intre har si dreptate.

A vazut Sodoma si Gomora distruse prin foc si a invatat ca pacatul a fost distrus prin foc, iar pacatosii vor suporta consecintele propriilor lor decizii gresite.

Iar la muntele Moria a invatat ca chiar si atunci cand totul pare pierdut din punct de vedere uman, solutia se afla mereu in Mielul care apare in momentul crucial pentru a salva viata celor care se incred in El.

A trai inseamna a invata!!! In ziua in care nu mai vrei sa inveti, ai incetat sa mai traiesti.

La finalul acestui studiu il vedem pe Avraam ca si preot al familiei sale. Geneza 18,19:

¹⁹Căci Eu îl cunosc și știu că are să poruncească fiilor lui și casei lui după el să țină Calea Domnului, făcând ce este drept și bine, pentru ca astfel Domnul să împlinească față de Avraam ce i-a făgădui"...

Iti amintesi de ce chemase Dumnezeu pe Avraam sa iasa in casa sa? Din doua motive:

1. Pentru ca adevarata credinta in Dumnezeu sa nu fie innecata de atmosfera de idolatrie si razvratire.
2. Pentru ca celelalte natiuni pagane sa poata ajunge la cunoasterea adevaratului Dumnezeu, doar ca acesta al doilea deziderat de invatator si pastrator al credinei adevarate trebuia sa inceapa din propria sa casa si cu propia sa familie. Acesta a si facut, viata sa a fost o sursa de inspiratie pentru copiii sai. Urmasii sai au ramas fideli invataturii date de el, iar Isaac la randul sau le-a transmis mai departe fiilor sai, iar acestia de asemenea copiilor lor.
Evrei 11,20-22:

²⁰Prin credință a dat Isaac lui Iacov și Esau o binecuvântare, care avea în vedere lucrurile viitoare.

²¹Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif, și "s-a închinat, rezemat pe vârful toiagului său."

²²Prin credință a pomenit Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, de ieșirea fiilor lui Israel din Egipt, și a dat porunci cu privire la oasele sale.

Aici poti observa linea continua a credintei. Generatie dupa generatie au trasmis-o mai departe.

Dar ce se intampla atunci cand ai facut tot ce ai putut pentru a transmite credinta ta copiilor tai, dar unul dintre ei alege sa mearga pe alta cale? Sunt doua lucruri pe care trebuie sa le intelegi: 1. Apostazia este pretul libertatii. Oricine poate alege drumul sau si este liber sa o faca. Aminteste-ti ca o treime din ingeri au ales in cunostinta de cauza pentur a fi pierduti pentru totdeauna, in ciuda faptului ca Dumnezeu era un parinte iubitor, drept si milos. Atunci, nu te martiriza cu gandul ca din cauza ta copilul tau a parasit biserica. 2. Nu pierde speranta! Fagaduinta divina spune ca samanta plantata intr-o inima intr-o zi poate incolti. Solomon spune:

„Invata pe copil calea pe care trebuie sa o urmeze si cand va fi mare nu se va abate de la ea!”; „ Arunca-ti painea pe ape si dupa multe zile o vei gasi”; „ Cuvantul Meu nu se intoarce fara rod”.

Acestea sunt fagaduinte divine. Ai incredere in ele! Mai devreme sau mai tarziu fiul tau se poate intoarce.

*Traducere & tehnoeditare:
Gerturd & Gabriel Radu
Totolan Loredana
Pandele Silvia
[www.7adventist.com/studiu/
lectiuneazs@yahoo.com](http://www.7adventist.com/studiu/lectiuneazs@yahoo.com)*